

Ændring af den nævnte Lovs § 5 h., saaledes at den bliver enslydende med den Bestemmelse, som findes i det nysnævnte store Lovforslag om de ny Jernbaner. Jeg anbefaler herved Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om ny Jernbaneanlæg m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Berntsen: Det er jo en stor og betydningsfuld Opgave, vi her ere stillede overfor, en Opgave, hvis Løsning i længere Tid vil lægge stærkt Beslag paa Statskassens Midler, men heldigvis er Landets finansielle Tilstand jo en saadan, at det kan gaa an at lægge saa stærkt Beslag paa Statskassens Midler, uden at man derved risikerer i alt for høj Grad at tilside-sætte andre berettigede Krav og Interesser. Vi ere alle enige om, at Anlæg af Jernbaner i Landets forskellige Egne ere af den største Betydning for Udviklingen af det økonomiske Liv her i vort Samfund, og derfor er jeg overbevist om, at alle med Interesse ville gaa til Behandlingen af den foreliggende Sag. Det kunde jo synes at lyde noget sangvinsk, naar enkelte foregaaende Talere have udtalt Haabet om, at vi endnu i denne Rigsdags-samling, der vel ikke har saa mange Maaneder tilbage, skulde kunne gennemføre det foreliggende Lovforslag. Jeg for mit Vedkommende skal ikke modsætte mig det, men skal hilse det med Glæde, thi Sagen er jo vel forberedt i Forvejen, idet de allerfleste af de Jernbaneforslag, der her ere fremsatte, have været grundigt overvejede i en nedsat Kommission, og jeg forudsætter ogsaa, at denne Sag, efter at Kommissionen har afgivet sin Betænkning, har været til nøje Prøvelse og Overvejelse i Ministeriet for offentlige Arbejder. Det vil i overordentlig Grad lette Arbejdet for denne Sags Fremme, at man har Jernbanekommissionens Betænkning til Vejledning i mange af de Spørgsmaal, hvor den enkelte af os jo staar ret fremmed, fordi man ikke har det lokale Kendskab, man nødvendig skal have for at kunne bedømme Værdien og Nytten af de forskellige Jernbaneanlæg i de forskellige Egne. For øvrigt er der jo ogsaa den Mærkelighed, at jo flere Millioner det

drejer sig om ved en Sag, desto lettere gaar det her i Tinget. Smaa Spørgsmaal og mindre Bevillinger kræve tidt lang Overvejelse og have Vanskelighed ved at faa fornøden Tilslutning, men naar det gaelder om store Bevillinger, mange Millioner, ser man i Regelen mere stort paa Sagen, og det plejer at gaa lettere, tilmed naar, som her, de forskellige Egne ere stærkt interesserede i at fremme Forslaget.

Det var sikkert en heldig Idé, Mønskredsens tidligere Rigsdagsmand, Frede Bojsen, fik, da han i 1894 var med til at indbringe det store Jernbanelovforslag om Anlæg af ca. 30 ny Baner; det har jo vist sig, at de fleste af disse Baner ere anlagte, og det er et godt Spor, som man her har fulgt ved, at man er gaaet i samme Retning og har optaget en hel Række Baner for at vække Interessen for denne Sag i alle Egne af Landet. En enkelt Bane kan det tidt være vanskeligt at samle Interessen om og at gennemføre, men naar man hjælper hinanden trofast og broderligt, som man sikkert vil gøre her i de fleste Tilfælde, gaar det nok. Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) siger: „Hm“; han har maaske en Fornemmelse af, at jeg ogsaa, inden jeg er færdig, kommer til at tale om den Bane, han særlig interesserer sig for; men det vil ikke forhindre, at man gennemgaaende fra forskellige Sider vil støtte hinanden for at gennemføre dette store og vigtige Lovforslag.

Jeg skal selvfølgelig nærmest holde mig til den Egn, hvor jeg er bedst kendt, naar jeg nu agter at sige nogle Ord om enkelte af de foreslaaede Jernbanelinier; men jeg maa dog tillade mig at fremsætte et Par almindelige Bemærkninger, før jeg gaar over til at tale om de for mig mere lokale Interesser.

Det falder stærkt i Øjnene, naar man læser det foreliggende Forslag med tilhørende Anmærkninger, og naar man ser Jernbanekommissionens Betænkning, hvortil dette Forslag jo i alt væsentlig slutter sig, at man agter at gøre en saa stor Forskel paa de forskellige Egne og de forskellige Landsdele med Hensyn til de Krav, der skulle stilles til Beboerne, og de Krav, der skulle stilles til Statskassen. Ser man paa det Afsnit af Lovforslaget, der omhandler de sjællandske Baner, er det iøjnefaldende, hvorledes det her er Staten, der træder til, Staten, der tilbyder at anlægge de allerfleste af Banerne, medens det kun i ganske faa Tilfælde bliver forbeholdt det private Initiativ at gennemføre Baner i de Egne paa Sjælland, hvor